

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Martiny Küchlerové, Ph.D. ve věci

žalobce: **Mgr. O. Č.**
zastoupen Mgr. Vladimírem Řezníčkem, advokátem
se sídlem Žatecká 41/4, Praha 1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

za účasti: **1. prof. Ing. J.v P., DrSc.**
2. Ing. J. P.

a **3. Sportovní klub RAPID Praha z. s.**
se sídlem Rostoklatská 583/2, Praha XA – Strašnice
všichni zastoupeni Mgr. Lucií Tycovou Rambouskovou
advokátkou vykonávající advokacii jako společník Tycová & partneři,
advokátní kancelář s. r. o.
se sídlem Národní 973/41, Praha 1 – Staré Město

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. července 2022, č. j. KUKHK-24951/DS/2022-2 (Ma)

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Městský úřad Špindlerův Mlýn, silniční správní úřad (dále také jen „správní orgán I. stupně“ nebo „prvoinstanční správní orgán“ nebo „prvostupňový správní orgán“ nebo „Silniční správní úřad“), rozhodnutím ze dne 13. 4. 2022, č. j. DOK/Vyst/Sma/382/2022 (dále také jen „Rozhodnutí o odstranění pevné překážky“), v řízení o nařízení odstranění nepovolené pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace podle § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o pozemních komunikacích“), nařídil žalobci (a jeho manželce) ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozhodnutí odstranit nepovolenou pevnou překážku, kterou umístili na veřejně přístupnou účelovou komunikaci, a to v jejím úseku nacházejícím se na pozemku st. č. XA v xx (dále také jen „Pozemek“), jehož jsou vlastníky.
2. Ve výroku rozhodnutí je obsažena i podrobnější specifikace této nepovolené pevné překážky - Nepovolenou pevnou překážku konkrétně tvoří navážka zeminy následně zpevněná kamením a větvemi, tedy zemní val o délce cca 10 metrů, šířce odpovídající šířce komunikace cca 2,3 m a o výšce 0,4 až 0,7 m, dnes již souvisle porostlý trávou, křovím a stromy, na němž jsou také patrné kameny. Pro konkretizaci pevné překážky tvoří nedílnou přílohu tohoto rozhodnutí přílohy č. 1 – fotografie znázorňující stav pozemní komunikace před umístěním předmětné pevné překážky, č. 2 – fotografie znázorňující stav pozemní komunikace po umístění předmětné pevné překážky s označením místa umístění pevné překážky a č. 3 – geometrický plán se zákresem pozemní komunikace a místa umístění pevné překážky.
3. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti shora označenému prvoinstančnímu rozhodnutí a toto potvrdil.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v úvodu žaloby popsal průběh správního a soudního řízení o deklaraci existence veřejně přístupné účelové komunikace na Pozemku a dále popsal průběh správního a soudního řízení o nařízení odstranění nepovolené pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace. Zdůraznil, že ve druhém z uvedených řízení (které je i předmětem soudního přezkumu na základě nyní podané žaloby) Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 9. 11. 2021, č. j. 30 A 98/2020-90, zrušil předchozí druhoinstanční a prvoinstanční rozhodnutí silničních správních úřadů v této věci a věc jim vrátil k dalšímu řízení.
5. V něm dle jeho názoru žalovaný rezignoval na jeho řádné vedení a vůbec se nezabýval žalobcovými odvolacími námitkami, které poukazovaly na nejasnost, neurčitost a vnitřní rozpornost výroku ukládajícího povinnost odstranit pevnou překážku. To vše za situace, kdy již prakticky 9 let není prostot deklarované pozemní komunikace reálně užíván k průjezdu vozidly. V současné době jde tedy v případě nařízení odstranění pevné překážky dle žalobce o potencionální významný a stěžejní zhojitelný zásah do současného pokojného stavu.

6. Prvá žalobní námitka spočívala v žalobcově tvrzení, že obě rozhodnutí ve svém celku jsou zmatečná a nevykonatelná. Vymezení pevné překážky (viz shora v díle I. tohoto rozsudku – pozn. soudu) ohledně její délky, šířky či charakteru je neurčité a vnitřně rozporné. Vymezení „rozsahu“ překážky umožňuje neúměrně široké možnosti pro subjektivní posuzování toho, co je a co není onou pevnou překážkou. Mohou tak vzniknout pochybnosti, zda k jejímu odstranění došlo či nikoliv. Pokud se správní orgán I. stupně pokusil překonat toto nedostatečné vymezení pevné překážky zbývající částí výroku, tedy odkazy na přílohy, ještě tím zmatečnost a nevykonatelnost svého rozhodnutí podpořil.
7. Příloha č. 1 obsahuje fotografii, která byla do správního spisu založena stěžovateli (někteří z nich v tomto soudním řízení vystupují jako osoby na něm zúčastněné – pozn. soudu). Přílohu č. 2 pak tvoří fotografie z roku 2020 pořízené při místním šetření prvoinstančním správním orgánem. Smyslem toho mělo dle žalobce asi být „nalézání rozdílů“ mezi situací před umístěním pevné překážky a po jejím umístění. Není ale zřejmé, jaké fotografie by se měly porovnávat. Žádná z fotografií obsažených v Příloze č. 2 nebyla pořízena ze stejného místa jako fotografie dle Přílohy č. 1. Na některých fotografiích Přílohy č. 2 pak byly ze strany prvoinstančního správního orgánu vyznačeny barevné „kroužky“, které zřejmě měly označovat prostor, kde se pevná překážka nachází. Na některých je ale „kroužek“ zakreslen evidentně v dolní části Pozemku, tj. u hranice s pozemkem p. č. X (pod domem čp. X), na jiné fotografii ale mnohem výše (vedle domu čp. X), u horní hranice s pozemkem p. č. X. Vzdálenost mezi „kroužky“ představuje více jak 10 metrů. V Příloze č. 3 je jednak v mapě vyznačen úsek pevné překážky zhruba mezi „kroužky“ označenými ve fotografiích Přílohy č. 2. Navíc délka tohoto úseku odpovídá maximálně délce 5,5 m až 6 m.
8. Dle žalobce tak výrok prvoinstančního rozhodnutí ve spojení s žalovaným rozhodnutím nevymezuje jednoznačně povinnost ke konkrétnímu jednání, jehož provedení je však účastníkům obecně nařizováno, a neumožňuje jednoznačné posouzení a vyhodnocení, zda, kdy a jak byla uložená povinnost splněna či nikoliv, případně potencionální výkon rozhodnutí. S názorem žalovaného, že nedostatky v přílohách rozhodnutí specifikujících pevnou překážku jsou v zásadě podružné, neboť v podstatě doplňují výrok, žalobce nesouhlasil. Všechny tři přílohy jsou naopak integrální součástí výroku rozhodnutí.
9. Dle druhé žalobní námitky vychází obě rozhodnutí z nesprávně a nedostatečně zjištěného stavu věci a správní orgány obou stupňů k nim dospěly na základě nesprávného úředního postupu.
10. Žalobce připomněl, že v předcházejícím průběhu předmětného správního řízení zpochybňoval tvrzení stěžovatelů, že fotografie, která se stala Přílohou č. 1 prvoinstančního rozhodnutí, zaznamenává poklidný běžný stav místa v roce 2014 či v letech předcházejících (tedy před umístěním pevné překážky). Z jeho strany bylo opakovaně namítáno, že ze strany stěžovatelů došlo v té době k významným změnám v místních poměrech za účelem umožnění průjezdu jejich terénními vozidly (odstraněn půdní kryt, úprava kamenitého podkladu, zalití stavební směsí na několika místech, vysekávání keřů). Silniční správní úřad však bez odůvodnění uvedenou fotografii znovu použil, dokonce jako přílohu svého rozhodnutí. Žalovaný pak k odvolací námitce pouze uvedl, že i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, nezpůsobovala by tato okolnost neurčitost specifikace pevné překážky, neboť tento snímek není stěžejním a nosným

podkladem, který ji specifikuje. To ale dle žalobce není pravda, protože Rozhodnutí o odstranění pevné překážky na předmětnou fotografii výslovně odkazuje.

11. Dále vytkl správnímu orgánu I. stupně, že po vrácení věci k dalšímu řízení nerespektoval právní závěry krajského soudu obsažené v jeho shora označeném zrušujícím rozsudku. Neprováděl žádné další procesní kroky a věc bez dalšího znovu rozhodnul. Dle žalobce mělo být provedeno znovu místní šetření, poslední bylo uskutečněno již 12. 5. 2020, nebylo tedy zjišťováno, zda situace na místě odpovídá tehdejšímu stavu. Přitom i bez zásahu žalobce a jeho manželky coby majitelů Pozemku se přirozenou cestou dané místo mění; pokud se v rozhodnutí píše o patrných kamenech, tak současný stav je jednoznačně jiný. Touto odvolací námitkou se však žalovaný vůbec nezabýval.
12. Proto žalobce navrhl, aby krajský soud zrušil jak žalované, tak prvoinstanční rozhodnutí.
13. V podrobnostech odkazuje krajský soud na obsah žaloby, který je ostatně účastníkům řízení i osobám na něm zúčastněným dobře znám.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

14. K výtce neurčitosti výroku, pokud jde o vymezení pevné překážky, jestliže je uváděna přibližná hodnota v desítkách centimetrů, žalovaný odkázal na vypořádání identické odvolací námitky v rámci odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že s ohledem na typ pevné překážky a dobu, která uplynula od jejího zřízení, není možné ani důvodné s přesností na cm určit rozsah pevné překážky – naopak, takové vymezení (krom toho, že jej objektivně nelze provést) by vedlo k tomu, že by se mohl správní (exekuční) orgán dostat do sporu se žalobcem o to, jestli byla vlastně povinnost splněna nebo ne a docházelo by k absurdním a neřešitelným sporům o centimetry v terénu - tedy paradoxně k tomu, čeho se vlastně žalobce obává.
15. Přílohy prvoinstančního rozhodnutí doplňují textový popis pevné překážky a při kombinaci obojího nemůže být žádných pochybností o tom, co tvoří pevnou překážku a jak (v jakých parametrech) a kde má být cesta fakticky obnovena. Dle žalovaného se žalobce snaží účelově jednotlivé části specifikující pevnou překážku vzájemně izolovat a pak je podrobit separátní kritice (stran jejich údajné neurčitosti); takto ovšem postupovat nelze, neboť popis pevné překážky tvoří všechny informace uvedené ve výroku prvostupňového rozhodnutí, a to ve vzájemných souvislostech.
16. Skutečnost, že fotografie místa z r. 2020 (Příloha č. 2) nebyly pořízeny ze stejného místa jako fotografie předmětné pozemní komunikace před umístěním pevných překážek (Příloha č. 1), nezpůsobuje dle přesvědčení žalovaného neurčitost výroku.
17. Z hlediska specifikace pevné překážky je pak zcela irelevantní, jestli ze zeminy vyčnívá kus kamene či nikoli. Podstatné naopak je, jaké práce mají být kde provedeny k tomu, aby byla pevná překážka odstraněna a cesta obnovena. A toto Rozhodnutí o odstranění pevné překážky specifikuje.
18. Žalovaný nakonec odkázal na existenci pravomocných vykonatelných rozhodnutí správních orgánů deklarujících veřejně přístupnou účelovou komunikaci v místě pevné překážky. V důsledku povahy pevné překážky předmětný úsek cesty zanikl. Předmětný prostor, ve kterém má dojít k odstranění pevné překážky a tím k obnově cesty, je vymezen mj. právě oním geometrickým plánem, který byl součástí deklaratorního rozhodnutí o právní povaze cesty, tj. v tomto ohledu není možné s ohledem na vázanost žalobce uvedeným rozhodnutím vznášet žádné námitky stran toho, že se snad pevná překážka nachází jinde, než v níže uvedeném prostoru, resp. že není zřejmé kde. Identická příloha totiž tvoří součást výroku, který specifikuje pevnou překážku.
19. Žalovaný proto žalobu shledal nedůvodnou a navrhl její zamítnutí.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

20. Osoby zúčastněné na řízení podaly ve věci identická vyjádření. S ohledem na výsledek správního řízení o deklaraci existence veřejně přístupné účelové komunikace na Pozemku nemůže být o existenci této na Pozemku dle jejich mínění z právního hlediska pochyb. Stejně tak o existenci nepovolené pevné překážky na této veřejně přístupné účelové komunikaci na Pozemku, kterou tam úmyslně a ve zlé víře umístili žalobce a jeho manželka.

21. Stávající stav tak jednoznačně nelze označit za pokojný stav požívající právní ochrany, protože vznikl výhradně v důsledku svévolného, protiprávního jednání žalobce a následného nesprávného úředního postupu správních orgánů.
22. Osoby zúčastněné na řízení jsou přesvědčeny o dostatečném, srozumitelném a určitém vymezení výrokové části napadeného rozhodnutí, resp. jemu předcházejícího rozhodnutí prvostupňového, a tedy i o jeho vykonatelnosti.
23. Požadavek žalobce na vymezení pevné překážky s přesností na centimetry považují za absurdní. Takové vymezení by nebylo objektivně možné, naopak by mohlo vést právě k tomu, že by se mohl správní (exekuční) orgán dostat do sporu se žalobcem jako vlastníkem pozemku o to, zda byla povinnost vymožená řádně a překážka odstraněna v přesně daných parametrech. K přesnému a pro účely výkonu rozhodnutí dostatečnému vymezení pevné překážky vedle jejího faktického popisu zcela postačí související vymezení za pomoci geometrického plánu Ing. Plichty ze dne 21. 5. 2013, který je nedílnou součástí rozhodnutí, spolu s fotografií znázorňujícími stav předmětného úseku komunikace před umístěním překážky (v roce 2013) a fotodokumentací aktuálního stavu místa. Přílohy č. 1, 2 a 3 rozhodnutí adekvátně doplňují popis podoby pevné překážky a při jejich vzájemné kombinaci je dosaženo takového vymezení překážky, která nepřipouští pochybnosti o tom, kde a jakým způsobem má být překážka odstraněna a veřejně přístupná účelová komunikace obnovena.
24. Pokud jde o fotodokumentaci stavu místa před umístěním pevné překážky, pak je třeba zdůraznit, že žalobce sám založil do správního spisu fotografii předmětné cesty z roku 2012, která pouze potvrzuje, že fotografie užitá jako Příloha č. 1 rozhodnutí zcela adekvátně znázorňuje stav cesty před umístěním překážky, že není nijak zkreslená a není na ní zachycen ani žádný změněný stav cesty oproti předchozí době. Na fotografii žalobce z r. 2012 je totiž zachycen zcela totožný úsek cesty v totožném stavu, pouze focený z opačného směru (tedy ve směru proti svahu). Žalobce navíc kromě toho, že opakovaně a zcela bezdůvodně napadá skutečnost, že fotografii z roku 2012 pořídili ostatní účastníci správního řízení, neuvedl žádný argument týkající se obsahu této fotografie, tedy z jakých konkrétních důvodů by neměla být tato fotografie svým obsahem použitelná pro definování pevné překážky.
25. Pokud jde o fotodokumentaci pevné překážky pořízené při místním šetření dne 12. 5. 2020 (tedy Příloha č. 2 rozhodnutí I. stupně), pak žalobce byl tomuto místnímu šetření přítomen, byl seznámen s obsahem protokolu z tohoto šetření, jehož přílohu tvořila právě tato fotodokumentace, a protokol včetně jeho přílohy stvrdil svým podpisem, aniž by vůči protokolaci (a tedy i fotodokumentaci) učinil jakékoli námitky.
26. Za této situace správní orgány nebyly povinny pro účely vydání nového rozhodnutí o odstranění nepovolené překážky konat nové místní šetření a pořizovat novou fotodokumentaci místa na přelomu roku 2021/22. Jeho podoba jim byla známa i z úřední činnosti, neboť po většinu času mezi vydáním původního meritorního rozhodnutí o odstranění překážky v červenci 2020 a jeho zrušením nadepsaným soudem v listopadu 2021 bylo konáno (neúspěšně) exekuční řízení k výkonu tohoto rozhodnutí, protože žalobce ani původně uloženou povinnost dobrovolně nesplnil. Žádné aktuálnější ohledání místa před vydáním rozhodnutí by nemohlo přinést nové poznatky či zapříčinit odlišné vymezení parametrů původní cesty. Dokonce žalobce sám žádnou konkrétní změnu stavu oproti stavu zachycenému na fotografiích ze dne 12. 5. 2020 neuvádí.

27. Osoby zúčastněné na řízení navrhlly proto žalobu zamítnout.

V. Jednání soudu

28. Při jednání soudu dne 28. 3. 2023 odkázali účastníci řízení i osoby na něm zúčastněné na obsah svých písemných podání ve věci.

29. Zástupce žalobce uvedl, že žalobce sice byl osobně přítomen při místním šetření dne 12. 5. 2020, ale fotodokumentace při něm správním orgánem pořízená pochopitelně nebyla součástí protokolu o místním šetření. Její obsah tedy nemohl nijak komentovat či dokonce odsouhlasit. Problém podle něho ostatně není ve vlastních fotografiích, které tvoří Přílohu č. 2 prvoinstančního správního rozhodnutí, ale v nejasném vyznačení pevné překážky na nich, jak bylo namítáno v žalobě.

30. Strana žalující rovněž popřela, že by ohledně požadavků na vymezení pevné překážky pouze slovíčkařila. Způsob, jak byla popsána, připouští řadu výkladů. Žalobce tak má obavu, že pokud by přistoupil k odstranění pevné překážky, osoby zúčastněné na řízení budou mít vždy dostatečný prostor pro tvrzení, že pevná překážka nebyla odstraněna, resp. že nebyla odstraněna úplně.

31. Nesouhlasil také s tím, že si žalovaný aтраhoval výkon rozhodnutí. Ani pracovníci firmy, která byla pověřena provedením exekuce, si údajně nejsou jisti tím, co přesně mají odstranit.

32. Pověřený pracovník žalovaného uvedl, že exekuce není předmětem daného řízení. Bylo k ní přistoupeno jenom pro to, že žalobce pevnou překážku na veřejně přístupné účelové komunikaci dobrovolně neodstranil. Dále upozornil, že po vrácení věci k dalšímu řízení Silničnímu správnímu úřadu nikdo z účastníků řízení nenavrhl doplnění dokazování. Pokud jde o výtky vůči fotografii tvořící Přílohu č. 1 Rozhodnutí o odstranění pevné překážky, pak ty fakticky spočívají pouze v tom, že je na ní o pár kamenů více.

33. Rovněž zástupkyně osob zúčastněných na řízení odkázala na obsah svého písemného vyjádření ve věci. Poukázala na to, že pokud je překážka dnes v terénu hůře patrná, stalo se tak jenom v důsledku plynutí času, neboť žalobce ji odmítá dobrovolně odstranit.

34. V průběhu jednání byly provedeny následující důkazy:

- Usnesení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 9. 12. 2022, č. j. KUKHK-43343/DS/2022-1 (Ma), kterým v návaznosti na Rozhodnutí o odstranění pevné překážky ve věci jeho exekuce byla pověřena společnost ÚDRŽBA SILNIC Královéhradeckého kraje, a. s., k provedení náhradního výkonu předmětného rozhodnutí, a to nejpozději do 31. 5. 2023. Přílohy č. 1 a č. 3 tohoto exekučního rozhodnutí jsou totožné s přílohami č. 1 a č. 3 Rozhodnutí o odstranění pevné překážky. Přílohu č. 2 exekučního rozhodnutí pak tvoří pouze 2 z fotografií, které obsahuje Příloha č. 2 Rozhodnutí o odstranění pevné překážky.
- Snímek z mapy předložený stranou žalující, na němž vyznačila, že délka hranice mezi pozemky p. č. XB a stp. č. XA v k. ú. xx je 28,01 m.
- Mailová korespondence mezi zástupkyní osob zúčastněných na řízení a osobou zúčastněnou na řízení č. 1 z 9. 1. 2023 obsahující snímek dané lokality údajně z téhož dne.

VI. Skutkové a právní závěry krajského soudu

35. Krajský soud poté přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “s. ř. s”). O věci usoudil následovně.
36. Krajský soud na úvod předesílá, že není smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, čj. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).
37. Dále připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona.
38. Krajský soud rovněž považuje za důležité hned úvodem zdůraznit, že v tuto chvíli již neexistují žádné pochybnosti o tom, že na předmětné části pozemku stp. p. č. XA v k. ú. xx (dále také jen „Pozemek“), jehož spoluvlastníkem je žalobce, se nachází veřejně přístupná účelová komunikace ve smyslu § 7 zákona o pozemních komunikacích. K tomuto závěru dospěl zdejší soud již ve svém rozsudku ze dne 1. 6. 2021, č. j. 30 A 35/2020-140, kterým zamítl tehdejší žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2019, č. j. KUKHK-42215/DS/2019-2(Ma), kterým žalovaný existenci veřejně přístupné účelové komunikace na Pozemku deklaroval. Kasační stížnost žalobce proti tomuto rozsudku pak zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 8. 2. 2023, č. j. 1 As 198/2021-68. Otázku existence veřejně přístupné účelové komunikace na předmětné části Pozemku má tedy krajský soud za definitivně vyřešenou, v podrobnostech ohledně této problematiky odkazuje na odůvodnění obou shora citovaných rozsudků.
39. Krajský soud dále nemá pochyb o tom, že se na části Pozemku nachází žalobci nedovoleně vybudovaná pevná překážka ve smyslu § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích. K této otázce se již totiž rovněž jednoznačně vyjádřil ve svém rozsudku ze dne 9. 11. 2021, č. j. 30 A 98/2020-90 (dále také jen „Zrušující rozsudek“). Tímto rozsudkem sice zrušil žalobou napadená rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, kterými byla žalobci uložena povinnost odstranit pevnou překážku z Pozemku, nikoliv o všem z důvodu, že by o existenci a povaze této pevné překážky měl pochybnosti. To ostatně plyne z následující části odůvodnění Zrušujícího rozsudku:

„Spíše okrajově žalobkyně v žalobě namítala, že na části Pozemků, na nichž je deklarována existence veřejně přístupné účelové komunikace, žádnou pevnou překážku spolu se svým manželem neumístili. Vytýkala v souvislosti s tím správním orgánům, že v tomto směru nezjistily řádně a v úplnosti skutkový stav věci a že byl pro ni závěr o identifikaci pevné překážky překvapivý a že neměla možnost se k této otázce v průběhu správního řízení vyjádřit.

Této žalobní námitce krajský soud přisvědčit nemůže. Předmět správního řízení byl od počátku vymezen zcela jasně, jednalo se o odstranění pevné překážky se st. p. č. XA (všechny nemovitosti zmiňované v tomto rozsudku se nacházejí v katastrálním území xx; krajský soud již z toho důvodu nebude tento údaj u označení jednotlivých nemovitostí pro zjednodušení uvádět).

Existenci pevné překážky na dotčené části tohoto pozemku konstatovalo již první rozhodnutí Městského úřadu Špindlerův Mlýn ve věci ze dne 19. 3. 2014, č. j. DOK/Vyst/Jeb/444//2014 (byť bylo následně žalovaným zrušeno).

Poté, co bylo v řízení po několikaletém přerušení pokračováno, v protokolu z místního šetření dne 12. 5. 2020 silniční správní úřad zcela jednoznačně konstatoval, že na dotčené části st. p. č. XA existenci pevné překážky shledává. Tomuto jednání byl přítomen i manžel žalobkyně. Ten se také podáním ze dne 1. 6. 2020 v reakci na průběh místního šetření a zjištění při něm učiněná k věci vyjádřil.

Není tedy pravdou, že by se k dané problematice nemohla žalobkyně vyjádřit a že rozhodnutí silničního správního úřadu o odstranění pevné překážky mohlo být pro ni překvapivým.

Zcela účelovým a nepravdivým pak krajský soud shledává tvrzení žalobkyně, že spolu se svým manželem na veřejně přístupnou účelovou komunikaci žádnou pevnou překážku neumístili, že šlo jenom o doplnění půdního krytu. Takové tvrzení je zcela v rozporu s vyjádřením osoby zúčastněné na řízení O. Č., která činil v průběhu soudního řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 30 A 55/202 (v postavení žalobce). V něm popíral, že by cesta po Pozemcích byla veřejně přístupnou účelovou komunikací, ale nerozporoval, že na tuto cestu umístili se žalobkyni bez povolení silničního správního úřadu zeminový val v takové podobě a takových rozměrů, aby veřejné užívání cesty ostatním jejím uživatelům znemožnili. V důsledku toho došlo k faktickému odklonu této cesty od jejich domu, aby nedocházelo k jeho poškozování užíváním původní trasy cesty motorovými vozidly.

Existence pevné překážky na původní trase veřejně přístupné účelové komunikace minimálně na části st. p. č. XA navíc zcela jednoznačně plyne z fotodokumentace, která tvoří přílohu protokolu z místního šetření ze dne 12. 5. 2020. V tomto směru byl dle krajského soudu zjištěn skutkový stav správními orgány v úplnosti, a uzavírá proto, že minimálně na části st. p. č. XA, na níž se nachází správními orgány deklarovaná veřejně přístupná účelová komunikace, se nepovolená pevná překážka ve smyslu § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích nepochybně nachází.“

40. Ani po vrácení věci správním orgánům k dalšímu řízení a s přihlédnutím jak k obsahu prvoinstančního správního rozhodnutí, tak rozhodnutí žalovaného, nemá krajský soud na svých shora uvedených skutkových a právních závěrech důvod cokoli měnit.
41. A nyní již k žalobním námitkám. V první z nich namítal žalobce zmatečnost a nevykonatelnost výroku rozhodnutí – dle něho vznikají rozpory mezi popisem pevné překážky obsaženým ve výroku Rozhodnutí o odstranění pevné překážky a mezi vymezením pevné překážky uvedeným v jednotlivých přílohách tohoto rozhodnutí.
42. S žádným z důvodů obsažených v žalobě, kterými se žalobce snažil zpochybnit a zrelativizovat určitost vymezení pevné překážky, aby realizace jejího odstranění mohla s dostatečnou mírou určitosti a přesnosti proběhnout, se krajský soud nemohl ztotožnit. A to při vědomí, že stěžejním důvodem pro vydání jeho předcházejícího Zrušujícího rozsudku byla právě neurčitost výroku původního prvoinstančního správního rozhodnutí, v důsledku toho pak jeho nevykonatelnost (v podrobnostech odkazuje krajský soud na odůvodnění Zrušujícího rozsudku).
43. Již z obsahu Zrušujícího rozsudku vyplynulo, že krajský soud si byl vědom obtížnosti vymezení nepovolené pevné překážky, která byla žalobcem a jeho manželkou na Pozemek umístěna. V posuzované věci se totiž nejedná o překážku typu nějakého jasně vymezeného předmětu (sloupek, panel, kámen či jiný obdobný druh zátarasy), který by

šlo jednoduše odstranit (např. odnesením, uříznutím, zbouráním apod.). Jedná se o zpevněný zemní (zeminový) val, který pochopitelně s ohledem na dobu jeho existence na místě (zhruba od počátku roku 2014) doznal oproti původní podobě změn. Sesedl, zhutněl, zarostl trávou či jinými rostlinami, částečně splynul s okolním terénem, v němž na první pohled již nebude dobře patrný. Krajský soud ale znovu připomíná, že tato současná situace je důsledkem v první řadě protiprávního jednání žalobce a jeho manželky, kteří zemní val na veřejně přístupnou účelovou komunikaci umístili, v druhé řadě pak délkou správního řízení. Bylo to tedy nelegální jednání žalobců, v důsledku kterého je vymezení pevné překážky, jejíž odstranění se nařizuje, obtížné a komplikované. Současný stav tedy není staven pokojným, jak se domnívá žalobce. Krajský soud proto vychází z premisy, že toto zneužití práva jim nyní nemůže být ku prospěchu.

44. Silniční správní úřad zvolil při popisu pevné překážky kombinaci slovního popisu (viz výrok Rozhodnutí o odstranění pevné překážky) a popisu obrazového, kdy součástí rozhodnutí učinil tři obrazové přílohy. Přílohu č. 1 tvoří fotografie, založená do správního spisu tehdejšími žadateli o zahájení předmětného správního řízení (z jejichž okruhu se rekrutují osoby zúčastněné na řízení), která má zachycovat stav veřejně přístupné účelové komunikace před navázkou zemního valu. Přílohu č. 2 tvoří soubor fotografií pořízených správním orgánem při posledním místním šetření dne 12. 5. 2020, přičemž na některých z nich Silniční správní úřad učinil barevné kroužky zachycující místo, kde se pevná překážka v terénu nachází, Přílohu č. 3 pak tvoří geometrický plán Ing. P. P.y ze dne 21. 5. 2013, na který odkazovalo i rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2019, č. j. KUKHK-42215/DS/2019-2 (Ma), jímž deklaroval existenci veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p. č. XB a stp. č. XA v k. ú. xx. Tento geometrický plán zachycuje právě koridor předmětné veřejně přístupné účelové komunikace, Silniční správní úřad pak do takto označeného koridoru cesty označil červeným zákresem tu její část, na níž se nachází pevná překážka.
45. Krajský soud nevidí jako závadu, pokud při slovním popisu pevné překážky Silniční stavební úřad používal při jejím vymezení údaje „cca 2,3m“ nebo „cca 10 metrů“. Právě s ohledem na shora uvedené, tedy na povahu pevné překážky a její současnou podobu, je pochopitelné, že přesně vymezení jejích parametrů (délka, výška) na centimetry či desítky centimetrů není možné a reálné.
46. Pokud jde o fotografii tvořící Přílohu č. 1 Rozhodnutí o odstranění pevné překážky, ve Zrušujícím rozsudku krajský soud vytkl správním orgánům, že neprovedly důkaz spočívající v ověření, kdy tato fotografie tvořící původně přílohu podání osob zúčastněných na řízení ze dne 15. 5. 2020 byla pořízena, tedy ke kterému datu stav cesty zachycuje. Současně již tehdy ale krajský soud konstatoval, že tato fotografie byla zcela jistě pořízena před umístěním pevné překážky. Je faktem, že v dalším řízení se ani jeden ze správních orgánů touto problematikou nezabýval a přesné datum pořízení této fotografie zůstává neznámé. Krajský soud však v tomto neshledává zásadní pochybení. Jak už uvedl, není pochyb o tom, že fotografie tvořící Přílohu č. 1 Rozhodnutí o odstranění pevné překážky zachycuje podobu veřejně přístupné účelové komunikace před jejím umístěním. Pokud se tedy Silniční stavební úřad snažil o to, aby součástí Rozhodnutí o odstranění pevné překážky bylo i zachycení podoby veřejně přístupné účelové komunikace před jejím nepovoleným umístěním, pak tomuto postupu krajský soud rozumí a ztotožňuje se s ním. Je zřejmé, jak zhruba by měla veřejně přístupná účelová komunikace po odstranění pevné překážky zase vypadat, jaký byl její původní

stav. Po rozumu je pak jasné, že tento stav samozřejmě nikdy nemůže do detailu odpovídat stavu zachycenému na předmětné fotografii. O tom, že tato fotografie zachycuje původní stav předmětné cesty dostatečně věrně, pak svědčí i fotografie založená do správního spisu žalobcem, kterou žalovaný učinil součástí svého vyjádření k žalobě a která má podobu cesty zachycovat k roku 2012. Obě fotografie zachycují místo, kde se dnes pevná překážky nachází a v podobě cesty na obou fotografiích neshledává krajský soud zásadních rozdílů. Žalobcem namítané úpravy cesty osobami zúčastněnými na řízení v období před umístěním pevné překážky dle žalobcova popisu těchto úprav (odstranění půdního krytu, úprava kamenitého podkladu, zalití stavební směsí na několika místech, vysekávání keřů) nemohly mít na stav a podobu cesty zásadní vliv, pro vymezení pevné překážky je tak krajský soud považuje za zcela irelevantní.

47. Neurčitost výroku Rozhodnutí o odstranění pevné překážky nezpůsobuje dle krajského soudu ani obsah Přílohy č. 2, konkrétně barevné kroužky, kterými se prvostupňový správní orgán na některých fotografiích z místního šetření v roce 2020 snažil polohu pevné překážky zvýraznit. Bezpochyby opět ve snaze o maximální přesnost jejího vymezení. Je nasnadě, že žádná z těchto fotografií nemůže zachytit pevnou překážku najednou ze všech stran, to by snad bylo možné pouze formou „letecké“ fotografie, např. z dronu; a ani na té by nebylo možno vyznačit pevnou překážku s přesností požadovanou žalobcem. Snahu žalobce porovnávat rozdíly v umístění „koleček“ na jednotlivých fotografiích, které byly pořizovány z různých stran, úhlů a vzdáleností, porovnávat vzdálenosti v popisu místa polohy a parametrů pevné překážky vymezené ve výroku rozhodnutí a v jednotlivých přílohách, jakož i porovnávat tyto skutečnosti s délkou hranice mezi pozemkem p. č. XB a stp. č. XA v k. ú. xx, a s tím spojené žalobcovy požadavky na přesnější specifikaci pevné překážky vnímá krajský soud jako obstrukční jednání z jeho strany, kterým se snaží odvrátit realizaci Rozhodnutí o odstranění pevné překážky.
48. Totéž lze konstatovat i ohledně jeho výhrad k Příloze č. 3. Krajský soud připomíná, že již ve Zrušujícím rozsudku uvedl, že za účelem stanovení polohy pevné překážky je jistě možno použít i odkaz na předmětný geometrický plán, neboť není reálného důvodu nevěřit tomu, že zachycuje koridor veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích v roce 2013, tedy těsně před jejím nepovoleným zahrazením. Bazírovat na tom, že délka pevné překážky vyznačené v geometrickém plánu na koridoru veřejně prospěšné účelové komunikace je (dle tvrzení žalobce) o 3-4 m menší, než údaj uvedený ve slovním popisu pevné překážky, považuje krajský za přehnané. Vždyť smyslem vyznačení pevné překážky v geometrickém plánu opět není nic jiného, než v hrubém obrysu (nikoliv zcela detailním, např. uvedením délkových kót) specifikovat její polohu, a to v návaznosti na slovní popis obsažený ve výroku rozhodnutí a obsah dalších příloh.
49. Ad absurdum by totiž požadavkům žalobce na míru přesnosti specifikace pevné překážky nebylo možné vyhovět nikdy, protože jeho představa, že pevná překážka bude zachycena způsobem (který však ani on sám podrobněji nespecifikoval), jenž s přesností na centimetry či desítky centimetrů tuto vyspecifikuje ať už co do její délky, šířky, výšky či objemu, je s ohledem na povahu pevné překážky (viz shora) zcela nereálná. Žalobce jenom zneužívá okolností shora popsanych, kdy to byl on, kdo se spolupodílel na vytvoření daného protiprávního stavu, dlouhá léta jej udržoval, a nyní se snaží s ohledem na dobu jeho trvání a podobu pevné překážky zpochybňovat snahu o nápravu.

50. Krajský soud uzavírá, že Silniční správní úřad se snažil popis polohy a parametrů pevné překážky provést s maximální pečlivostí a snahou o přesnost. Souhlasí s tím, že není možné slovní popis pevné překážky a její specifikaci v jednotlivých přílohách Rozhodnutí o odstranění pevné překážky provádět izolovaně. Naopak kombinací všech těchto metod vymezení pevné překážky lze její polohu a parametry specifikovat dostatečně přesně na to, aby výkon Rozhodnutí o odstranění pevné překážky byl realizovatelný.
51. Krajský soud nerozumí argumentaci žalobce v tom smyslu, že s ohledem na jím tvrzenou nepřesnost vymezení pevné překážky nebude k jejímu odstranění raději vůbec dobrovolně přistupovat, protože by s výslednou podobou nemusely osoby zúčastněné na řízení souhlasit. Takže tedy lepší je nedělat nic a rozhodnutí o odstranění pevné překážky nerespektovat? S takovým postojem se krajský soud nemůže ztotožnit. Vždyť právě dobrovolné splnění uložené povinnosti ze strany žalobce by mohlo řadě nejasností předejít. On to byl, kdo se na vybudování zemního valu spolupodílel, on si pamatuje, jak vypadala cesta před touto jeho činností. A vůbec přece nejde o to, jestli po odstranění zemního valu bude povrch cesty ve zcela totožném stavu jako na fotografii tvořící Přílohu č. 1 Rozhodnutí o odstranění pevné překážky. Je přece po rozumu jasné, že jednotlivé kameny, případně rostlinstvo do zcela identického původního stavu uvést nelze. Podstatné je, aby cesta mohla opět sloužit coby veřejně přístupná účelová komunikace k účelu, k jakému sloužila před umístěním pevné překážky. A o tom, zda byla povinnost odstranit pevnou překážku splněna řádně či nikoliv, nebudou v důsledku rozhodovat osoby zúčastněné na řízení, ale příslušné správní orgány. Ze strany žalobce jde tak spíše o výmluvu.
52. Již ve Zrušujícím rozsudku krajský soud uvedl, že výrok správního rozhodnutí tvoří jeho konstitutivní a esenciální část (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2007, č. j. 7 As 7/2007-63). Je-li jím ukládána povinnost, musí být tato specifikována zcela přesně a jednoznačně, aby nevznikly při jejím plnění, resp. při jejím nuceném vymáhání, pochybnosti. Tento požadavek přezkoumávaný výrok rozhodnutí Silničního správního úřadu ze shora uvedených důvodů splňuje. Prvou žalobní námitku tak soud důvodnou neshledal.
53. Pokud jde o druhou žalobní námitku, dle názoru krajského soudu byl skutkový stav věci zjištěn způsobem odpovídajícím požadavkům stanoveným v § 3 správního řádu. Je pravdou, že Silniční správní úřad po vrácení věci k dalšímu řízení žádné další dokazování neprováděl, k tomu ho ale krajský soud ve Zrušujícím rozsudku ani výslovně nezavázal. Dne 16. 3. 2022 oznámil účastníkům správního řízení, že v něm pokračuje, že důkazy shromážděné ve správním spise považuje za dostatečné pro vydání rozhodnutí ve věci a dal jim možnost, aby se ve lhůtě 5 dnů mohli seznámit s podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Byť se jedná o lhůtu krátkou, ze správního spisu nelze vysledovat sebemenší aktivitu žalobce v tom směru, že by snad měl snahu se s podklady seznámit, případně učinit konkrétní návrhy na doplnění dokazování. Nežádal ani o prodloužení této lhůty.
54. K otázce zjištění přesného data pořízení fotografie, která tvoří Přílohu č. 1 Rozhodnutí o odstranění pevné překážky, se krajský soud vyjádřil již shora. Ve shodě se silničními správními úřady obou stupňů konstatuje, že nebylo nezbytné nařizovat ve věci nové místní šetření. Obsah protokolu o místním šetření z 12. 5. 2020 a v rámci něho pořízená fotodokumentace představovaly pro obsah Rozhodnutí o odstranění pevné překážky

dostatečné podklady. Ostatně ani žalobce netvrdí, že by se stav pevné překážky, resp. stav dané lokality oproti datu posledního místního šetření zásadně změnil. Polemika o patrnosti či nepatrnosti kamenů v místě pevné překážky v tomto směru rozhodně relevantní není. Ze stejného důvodu krajský soud nevyhověl ani návrhu žalobce na provedení místního šetření v rámci soudního řízení. Provedení takového důkazu považuje krajský soud za zcela nadbytečné pro posouzení důvodnosti žaloby. Obecně pak konstatuje, že pokynům krajského soudu obsaženým ve Zrušujícím rozsudku se silniční správní úřady obou stupňů nikterak nezpronevěřily.

55. Námitky vznesené stranou žalující nad rámec žalobních tvrzení při jednání soudu směřující k procesu výkonu Rozhodnutí o odstranění pevné překážky nejsou předmětem tohoto soudního řízení.
56. Krajský soud tak žádné ze žalobních námitek nepřisvědčil, neshledal proto žalobu důvodnou a nezbylo mu, než ji zamítnout v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

VII. Náklady řízení

57. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten se však náhrady nákladů řízení při jednání soudu výslovně vzdal.
58. Náklady řízení nemohly být přiznány ani osobám zúčastněným na řízení. Dle § 60 odst. 5 s. ř. s. má totiž osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Taková situace v dané věci nenastala, osoby zúčastněné na řízení se navíc při jednání soudu této náhrady výslovně vzdaly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 31. března 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

